

РЕШЕНИЕ

№ 4101

гр. София, 23.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69
състав**, в публично заседание на 01.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **3486** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 – 161 ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес за кореспонденция [населено място], [улица], и със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.2, офис 0201, чрез адв. Ж. К., срещу Ревизионен акт (РА) № Р-2219-1405419-091-001 от 27.10.2016 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., в частта изменена и потвърдена с решение № 303 от 27.02.2017 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ДОДОП) [населено място], относно допълнително установени задължения за корпоративен данък (КД) за 2010 г., 2012 г. и 2013 г. в общ размер на 559 713.28 лв., ведно с начислените лихви за забавено плащане в размер на 167 482.61 лв., както и задълженията за данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни и чуждестранни физически лица за 2013 г. и за периода 01.01.2014 г. – 30.09.2014 г. в общ размер на 37 151,41 лв. и лихви за забавено плащане в размер на 10 283,09 лв.

Жалбоподателят излага доводи за нищожност и незаконосъобразно на оспорения РА поради липса на компетентност, съществени нарушения на процесуалните правила и неправилно приложение на материалния закон. Излага подробни съображения за неправилно приложение на материалния закон при определяне на данъчните му задължения във връзка с коригиране на счетоводния финансов резултат на основание чл.78 ЗКПО с неотчетени приходи от неустойки и лихви преди постановяване на определение № 1122 от 29.02.2016 г. на Софийски градски съд. Оспорват се доводите на приходните органи за липса на съпоставимост между приходи и разходи и

несъобразяване на изявленията за разваляне на договори за продажба на акции. Жалбоподателят претендира съда да постанови решение, с което да отмени ревизионния акт в оспорената част.

Ответникът Директор на ДОДОП [населено място] оспорва жалбата, чрез юрк. А.. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна: Със заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-1405419/07.07.2014 г., издадена от П. Т. П., на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на [фирма] за определяне на задълженията му за корпоративен данък съгласно Закона за корпоративно подоходно облагане /ЗКПО/ за периода от 01.01.2010 г. до 31.12.2013 г. и по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за данъчните периоди от 01.10.2010 г. до 31.05.2014 г., от органи по приходите В. А. П. – ръководител на ревизията и Р. С. М., в тримесечен срок, считано от датата на връчване на ЗВР на 15.07.2014 г. съобразно чл.114, ал.1 ДОПК, т.е. в срок до 15.10.2014 г. Със ЗВР от 13.10.2014 г. срокът на ревизията е удължен до 15.12.2014 г., общо в 5-месечния срок по чл.114, ал.1 и ал.2 ДОПК. Заповедите са издадени във формата по чл.113, ал.1 ДОПК и са връчени на задълженото лице.

Със ЗВР №Р-2219-1405419-020-003 от 07.11.2014 г. е разширен обхватът на ревизията, като е включено и определяне на задълженията за данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни и чуждестранни физически лица, съгласно Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ за периодите от 01.01.2012 г. до 30.09.2014 г.

Компетентността на П. Т. П. като възложител на ревизията произтича от раздел I, т.7 на заповед № РД-01-552 от 07.05.2013 г., с която директорът на ТД на НАП С. ѝ е възложил функциите на компетентен орган по чл.112, ал.2, т.1 и чл.119, ал.2 ДОПК, считано от 01.05.2013 г.

Валидността на електронните подписи на приходните органи, подписали ЗВР, РД и РА, се установява от представените от ответника с молби от 05.10.2017 г. и от 18.06.2020 г. удостоверения на л.30-32 от настоящето дело и л.309-347 при първоначалното разглеждане на делото.

Същата е потвърдена от приета по делото съдебно-техническа експертиза на в.л. А. Д.. Според нея ЗИЗВР са подписани от П. Т. П. с квалифициран електронен подпис, ревизионният доклад – с квалифицирани електронни подписи на С. С. Цинцарска и на П. А. Б.-А., а ревизионния акт – с квалифицирани електронни подписи на П. Т. П. и на С. С. Цинцарска. Съдът кредитира СТЕ като компетентно изготвена и неоспорена от страните.

По искане на директора на ТД на НАП С. с изх. №20-00-3745/23.11.2014 г. и заповед на Изпълнителния директор на НАП за удължаване на срока № ЦУ-241/12.12.2014 г. е издадена ЗВР №Р-2219-1405419-020-004/13.12.2014 г., с която срокът за приключване на ревизията е продължен до 16.03.2015 г.

На основание чл. 34, ал. 1, т. 4 от ДОПК и молба с вх. №53-06-2963/27.02.2015 г., подадена от ревизираното лице, със заповед №Р-2219-1405419-023-001/06.03.2015 г. производството е спряно за срок до 31.03.2015 г. На основание чл. 35 от ДОПК ревизията е възобновена със заповед №Р-2219-1405419-143-001/01.04.2015 г. На основание чл. 114, ал. 4 от ДОПК, по искане на директора на ТД на НАП С.

№Р-2219-1405419-Д49-001/ 02.04.2015 г., със заповед №Р-2219-1405419-ЗИД-001/03.04.2015 г. на Изпълнителния директор на НАП срокът за приключване на ревизията е удължен до 14.07.2015 г., за което е издадена заповед за изменение на ЗВР №Р-2219-1405419-020-005/03.04.2015 г.

На основание чл. 114, ал. 4 от ДОПК, искане на директора на ТД на НАП С. №Р-2219-1405419-Д49-002/10.07.2015 г. и заповед №Р-2219-1405419-ЗИД-002/13.07.2015 г. на Изпълнителния директор на НАП е издадена заповед за изменение на ЗВР №Р-2219-1405419-020-006/13.07.2015 г., с която срокът за приключване на ревизията е удължен до 14.10.2015 г. На основание чл. 114, ал. 4 от ДОПК, искане на директора на ТД на НАП С. №Р-2219-1405419-Д49-003/08.10.2015 г. и заповед №Р-2219-1405419-ЗИД-003/09.10.2015 г. на Изпълнителния директор на НАП е издадена заповед за изменение на ЗВР №Р-2219-1405419-020-007/09.10.2015 г., с която срокът за приключване на ревизията е удължен до 14.01.2016 г.

На основание чл. 7, ал. 3 от ДОПК и решения за изземване разглеждането и решаването на конкретен въпрос/преписка №Р-2219-1405419-098-001/06.01.2016 г. и №Р-2219-1405419-098-002/06.01.2016 г., със заповед за изменение на ЗВР №Р-2219-1405419-020-008/06.01.2016 г. е извършена промяна в състава на ревизиращия екип.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-2219-1405419-092-001/25.08.2016 г. В срока, регламентиран с чл. 117, ал. 5 от ДОПК е подадено писмено възражение срещу направените констатации и предложение за установяване на задължения в РД. Съгласно мотивите, изложени в РА, същото е преценено като неоснователно.

Ревизията приключва с РА №Р-2219-1405419-091-001/27.10.2016 г., издаден от П. Т. П., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията и С. С. Цинцарска на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията. С издадения РА е установена сума за внасяне в размер на 3 059 429,45 лв. при декларирана от задълженото лице сума за внасяне в размер на 1 633 902,63 лв. Разликата произтича от допълнително определени задължения за корпоративен данък в размер на 1 060 699,85 лв., данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни и чуждестранни физически лица в размер на 37 151,41 лв. и лихви за забавено плащане в общ размер на 327 675,56 лв.

Установено е при ревизията, че дружеството е основано на 05.06.2007 г. По данни от Търговския регистър е установено, че до 28.10.2014 г. едноличен собственик на капитала и представляващ дружеството е бил Д. А. С., ЕГН [ЕГН]. На посочената дата /в хода на ревизионното производство/ е извършено вписване на нов собственик на капитала и управител в лицето на С. Р., гражданка на Република С., както и нов адрес на управление.

През ревизиращия период основната дейност на [фирма] е търговия с метали, отдаване под наем на собствени недвижими имоти, лабораторни анализи, както и предоставяне на парични заеми на дружества – нефинансови институции. Финансовият ресурс е получен посредством банкови заеми, основно от КТБ АД. Установено е че стоките, предмет на основната дейност на дружеството са придобити по силата на борсов договор №1212/26.08.2008 г., сключен с Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“, в качеството им на продавач. Направена е констатация, че от 2009 г. [фирма] извършва лабораторни изпитвания и анализи на

добавъчни материали за асфалтови смеси в производствена и лабораторна база, находяща се в [населено място], общ. П.. За осъществяване на дейността си дружеството е получило атестат за акредитиране и упълномощаване на „Орган за контрол от вид С“.

РА е връчен на 31.10.2016 г. и оспорен по административен ред в срока по чл.152, ал.1 ДОПК с жалба вх.№ 53-06-5314 от 14.11.2016 г. В срока за произнасяне по чл.155, ал.1, вр. чл.146 ДОПК (до 20.01.2017 г.) решаващият орган не е постановил решение. В срока по чл.156, ал.6 ДОПК е постановено решение № 303 от 27.02.2017 г., с което РА е изменен относно установения корпоративен данък по ЗКПО за периода 2010 г. в размер на 1 009 728,65 лв., който е определен на 508 742,08 лв. и потвърден в останалата част, в която част е предмет на съдебен контрол за законосъобразност по смисъла на чл.156, ал.3 ДОПК.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

По възражението за нищожност поради липса на компетентност на органа по чл.7, ал.3 ДОПК:

Няма спор, че с две решения № Р2219-1405419-098-001 от 06.01.2016 г. и № Р2219-1405419-098-002 от 06.01.2016 г., издадени от П. Т. П. – началник сектор „Ревизии“ в ТД на НАП С. на основание чл.7, ал.3 ДОПК е иззето разглеждането и решаването на процесната ревизия от В. А. П. – като ръководител на ревизията в полза на С. С. Цинцарска и от Р. С. М. в полза на П. А. Б.-А.. Като фактическо основание за изземването е посочено прекратяването на служебните правоотношения на служителите В. А. П. и Р. С. М., считано от 08.12.2015 г.

Със заповед № 985.1 от 30.10.2012 г. на директора на ТД на НАП С. П. Т. П. е преназначена на длъжност началник сектор „Ревизии“ в ТД на НАП С., считано от 01.11.2012 г. С това и съобразно възлагането със заповед № РД-01-552 от 07.05.2013 г. тя има функциите на компетентен орган по чл.112, ал.2, т.1 и чл.119, ал.2 ДОПК за възлагане на ревизията, но не и на орган по чл.7, ал.3 ДОПК.

По силата на чл.7, ал.3 ДОПК определен в закона горестоящ орган може да иземе разглеждането и решаването на конкретен въпрос или преписка от компетентния орган по приходите, съответно от публичния изпълнител, в случаите когато са налице основания за отвод или самоотвод, както и в случаите на трайна невъзможност за изпълнение на служебните задължения, и да възложи правомощията по разглеждането и решаването им на друг орган, съответно публичен изпълнител, равен по степен на този, от когото е иззета преписката или въпросът.

Относима е и нормата на чл.7, ал.3 ЗНАП, според която изпълнителният директор и териториалният директор упражняват правомощията по чл.7, ал.3 ДОПК и могат да оправомощават със заповед своите заместници или да определят други служители от агенцията да упражняват техни правомощия.

Безспорно, към датата на издаване на решенията от 06.01.2016 г. П. Т. П. не заема длъжност изпълнителен директор на НАП или териториален директор съгласно чл.7, ал.3 ЗНАП, а ответникът не е представил доказателства за оправомощаване на служителката с правомощията по чл.7, ал.3 ДОПК съгласно изричното изискване в нормата на чл.7, ал.3 ЗНАП за наличие на подобно оправомощаване. В този смисъл са: решение № 7297 от 12.06.2017 г. по адм. д. № 10174/2016 г., I отд. на ВАС, решение № 4989 от 28.04.2020 г. по адм. д. № 3014/2020 г., I отд. на ВАС, решение № 18 от 03.01.2020 г. по адм. д. № 8637/2019 Г., I отд. на ВАС и др.

Липсата на компетентност на П. Т. П. по изземване на ревизията от първоначално определените органи по приходите, респ. възлагането ѝ на други приходни органи, има за последица издаването на оспорения РА от С. С. Цинцарска като некомпетентен орган по приходите. Липсата на компетентност на единия от приходните органи по чл.119, ал.2 ДОПК е основание за нищожност на РА.

За пълнота на изложението следва да се посочи, че представянето на доказателства за наличие на обстоятелства по чл.7, ал.3 ДОПК съгласно общото разпределение на доказателствената тежест по чл.170, ал.1 АПК и указанията на съда, дадени с разпореждане от 12.05.2020 г., предполага представяне на доказателства за прекратяване на служебното правоотношение на В. А. П. и Р. С. М., считано от 08.12.2015 г., каквито по делото не са ангажирани. Това не променя крайния извод на съда за наличие на основание за нищожност на РА поради липса на компетентност на един от издателите му.

Съобразно този извод е безпредметно обсъждането по същество на законосъобразността на установените с РА данъчни задължения.

При този изход на спора и на основание чл.161, ал.1 ДОПК на жалбоподателя се дължат сторените разноски, вкл. разноските пред касационната инстанция съгласно чл.226, ал.3 АПК. Съгласно представени при първоначалното разглеждане на производството, пред ВАС и пред настоящата съдебна инстанция списъци по чл.80 ГПК жалбоподателят претендира единствено разноски за заплатени държавни такси и депозити за експертизи, общо в размер на 3060 лв., които следва да му се присъдят.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, I-во отделение, 69-и състав

Р Е Ш И :

ПРОГЛАСЯВА по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес за кореспонденция [населено място], [улица], НИЩОЖНОСТТА на Ревизионен акт № Р-2219-1405419-091-001 от 27.10.2016 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., в частта изменена и потвърдена с решение № 303 от 27.02.2017 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място], относно допълнително установени задължения за корпоративен данък за 2010 г., 2012 г. и 2013 г. в общ размер на 559 713.28 лв., ведно с начислените лихви за забавено плащане в размер на 167 482.61 лв., както и задълженията за данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни и чуждестранни физически лица за 2013 г. и за периода 01.01.2014 г. – 30.09.2014 г. в общ размер на 37 151,41 лв. и лихви за забавено плащане в размер на 10 283,09 лв.

ОСЪЖДА Дирекция “Обжалване и управление на изпълнението” при ЦУ на НАП [населено място], да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес за кореспонденция [населено място], [улица], на основание чл.161, ал.1 ДОПК сторените разноски в размер на 3060 лв.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред ВАС на РБ.

СЪДИЯ:

